

ΛΒ΄ Παύλεια: Παρουσίαση του βιβλίου «Χρονικά...μιας τριακονταετίας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 21 Ιουνίου το εσπέρας πραγματοποιήθηκε στο Παύλειο Πολιτιστικό Κέντρο στη Βέροια (πλησίον του Βήματος του Απ. Παύλου) στο πλαίσιο των «ΛΒ΄ Παυλείων», σε συνεργασία με την Εταιρεία Μελετών Ιστορίας και Πολιτισμού Ν. Ημαθίας (Ε.Μ.Ι.Π.Η.), η παρουσίαση του αφιερωματικού τεύχους των ΧΡΟΝΙΚΩΝ Ιστορίας και Πολιτισμού Ν. Ημαθίας αφιερωμένου στη συμπλήρωση τριών δεκαετιών ποιμαντορίας του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου κ. Παντελεήμονος.

Στην εκδήλωση ομίλησαν α) ο Πρωτοπρ. Αθανάσιος Γ. Βουδούρης, δρ. Ιστορίας και Εκκλησιαστικής Ιστορίας, β) ο κ. Εμμανουήλ Ξυνάδας, επικ. Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ, και γ) ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας.

Στο καλλιτεχνικό μέρος εμφανίστηκε για πρώτη φορά η νεοσυσταθείσα χορωδία της Ιεράς μας Μητροπόλεως «Άγιος Γεράσιμος ο Υμνογράφος» υπό τη διεύθυνση της αρχιμουσικού κ. Ελένης Αναγνώστου.

Την εκδήλωση προλόγισε και παρουσίασε με επιτυχία ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Δημήτριος Μπακλαγής, ενώ χαιρετισμό απηύθυναν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων και ο κ. Νικόλαος Βουδούρης, Πρόεδρος της Εταιρείας Μελετών Ιστορίας και Πολιτισμού Ν. Ημαθίας (Ε.Μ.Ι.Π.Η.).

Στην εκδήλωση παρέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, οι τοπικές αρχές και πλήθος κόσμου που κατέκλυσε το Παύλειο Πολιτιστικό Κέντρο.

Χαιρετισμός Σεβασμιωτάτου:

Ἐάν κατά τόν προφητάνακτα καί ψαλμωδό Δαβίδ «χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς» Κυρίου

«ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθές», δέν εἶναι δύσκολο νά καταλάβει κανεῖς ὅτι τριάντα ἢ ἔστω τριανταδύο εἶναι ἕνας ἀπειροελάχιστος χρόνος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἕνα χρονικό διάστημα τόσο περιορισμένο, πού ὅ,τι καί ἐάν ἔχουμε κάνει μέσα σ' αὐτό εἶναι ἐλάχιστο.

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά βέβαια τριάντα χρόνια γιά τά ἀνθρώπινα δεδομένα εἶναι πολύς χρόνος.

Εἶναι ἀτελείωτες στιγμές, σέ κάθε μία ἀπό τήν ὁποία μπορεῖς νά πεῖς ἕναν λόγο ὠφέλιμο, ἕναν λόγο παρηγορίας, ἕναν λόγο ἐνισχύσεως καί ἐλπίδος.

Εἶναι ἀτελείωτες στιγμές στίς ὁποῖες μπορεῖς νά πεῖς χιλιάδες φορές «δόξα σοι ὁ Θεός», χιλιάδες φορές «Κύριε, ἐλέησον», νά μνημονεύσεις χιλιάδες ὀνόματα, νά προσφέρεις τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ σέ ἐκείνους πού τήν ἀναζητοῦν καί τήν περιμένουν.

Τριάντα χρόνια, ἂν τό δεῖ κανεῖς ἀπό τήν πλευρά τῶν ιστορικῶν καί κοινωνικῶν δεδομένων, εἶναι μία γενιά.

Εἶναι μία χρονική περίοδος μέσα στήν ὁποία μποροῦν νά γίνουν πολλά, μποροῦν νά ἀλλάξουν πολλά, μποροῦν νά ἐπιτευχθοῦν καί νά καθιερωθοῦν πολλά.

«Στόν ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου δέν χωρᾶ ἀπολογισμός ἔργου, ὅσα χρόνια καί ἂν διακονοῦμε, ὅσα καί ἂν ἔχουμε προσφέρει, διότι ὅλα εἶναι δικά του δῶρα, ὅλα ἀναφέρονται σέ Ἐκεῖνον, ὅλα πηγάζουν ἀπό Ἐκεῖνον», εἶπε πολύ εὔστοχα σέ μία ἀνάλογη περίσταση κάποιος ἀδελφός Ἱεράρχης.

Καί ὄντως δέν χωρᾶ ἀπολογισμός, γιατί ἀπολογισμό κάνεις, ὅταν τό ἔργο εἶναι δικό σου καί ὅταν τελειώσει.

Ὅμως τό ἔργο τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι ἔργο τῆς Ἐκκλησίας πού συνεχίζεται καί θά συνεχίζεται ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Τό ἔργο τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι ἔργο καί ἀγώνας καθημερινός, κατά μίμηση τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος μάς βεβαιώνει ὅτι «ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται καγώ ἐργάζομαι», καί τό τέλος του τό ὀρίζει μόνο Ἐκεῖνος.

Εἶναι ὁμως συγχρόνως καί ἔργο πολυεπίπεδο, ἔργο μέ προοπτική.

Σπέρνεις καί ἀναμένεις νά βλαστήσει. Ποτίζεις καί περιμένεις νά ἀνθίσει. Περιποιεῖσαι τό φυτό καί ἐλπίζεις νά δώσει καρπὸν ἑκατονταπλασίονα, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ὡς πνευματικός πατέρας καί ποιμένας ὁ Ἐπίσκοπος καλεῖται νά κινητοποιήσει τούς ἀνθρώπους, τούς ἐγγύς καί τούς μακράν, νά ἐνώσει τά διεστῶτα, νά συμβάλλει στήν καλλιέργεια τοῦ δημιουργικοῦ πνεύματος, τῆς συνεργασίας, τῆς προσφορᾶς, τῆς ἀλληλεγγύης. Ὅχι μόνο μέσα στήν Ἐκκλησία, πού εἶναι τό πρῶτιστο, ἀλλά καί μέσα στήν κοινωνία.

Ὁ Ἐπίσκοπος καλεῖται νά ἐμπνεύσει τούς ἀνθρώπους καί νά τούς δείξει τό πρόσωπο Ἐκείνου, «ἐν ᾧ πᾶν γόνυ κάμψη τῶν ἐπουρανίων καί ἐπιγείων καί καταχθονίων», γιατί αὐτός εἶναι ὁ ρόλος του μέσα στήν Ἐκκλησία καί τήν κοινωνία, αὐτή εἶναι ἡ διακονία του μεταξύ τῶν ἀνθρώπων.

Ὅσο καί ἐάν δέν χωρᾶ ἀπολογισμός στά τριάντα δύο χρόνια τῆς ἐπισκοπικῆς μου διακονίας στήν Ἱερά καί Ἀποστολική Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας, στήν ἀγιοτόκο καί ἱστορική αὐτή Μητρόπολη, αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά εὐχαριστήσω ἀπό καρδίας τήν Ἐταιρεία Μελετῶν Ἱστορίας καί Πολιτισμοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας καί τόν ἐκδότη τοῦ περιοδικοῦ Χρονικά Ἱστορίας καί Πολιτισμοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας κ. Νικόλαο Βουδούρη, πού θέλησαν νά ἀφιερῶσουν τόν τελευταῖο τόμο

τοῦ περιοδικοῦ στήν ἐλαχιστότητά μου μέ ἀφορμή τή συμπλήρωση τριάντα ἐτῶν ἀρχιερατείας, τόν Ἰούλιο τοῦ 2024, πού παρουσιάσθηκε ἀπόψε.

Θέλω νά ἐκφράσω τήν εὐχαριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη μου πρός τούς ἐκλεκτούς καί ἀγαπητούς συγγραφεῖς τοῦ τόμου. Τούς ἀναφέρω μέ τή σειρά τῶν ἄρθρων τους: τόν κ. Χρῆστο Μπλατσιώτη, τόν π. Ἀθανάσιο Βουδούρη, τόν κ. Δημήτριο Παπάζη, τόν κ. Ἐμμανουήλ Ξυνάδα, τόν κ. Νικόλαο Βουδούρη, τόν κ. Μανόλη Βαρβούνη, τήν κ. Παρασκευή Παυλίδου, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κίτρους κ. Γεώγιο, τούς καθηγουμένους π. Πορφύριο Προδρομίτη καί π. Παλαμᾶ Καλλιπετρίτη καί τήν κ. Σοφία Γκαγκούση, πού μέ τά ἄρθρα τους θέλησαν νά παρουσιάσουν κάποιες πτυχές τῆς ζωῆς καί τῆς δράσεως τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας τά τελευταῖα τριάντα χρόνια. Τούς εὐχαριστῶ ὄλους θερμότατα.

Εὐχαριστίες ὀφείλω καί σέ ὅσους εἶχαν τήν καλωσύνη νά συμμετάσχουν στήν παρουσίαση τοῦ τόμου, τόν π. Ἀθανάσιο Βουδούρη, διδάκτορα Ἱστορίας καί Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, τόν ἐπίκουρο καθηγητή τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Ἐμμανουήλ Ξυνάδα καί τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Δομενίκου κ. Ἀθηναγόρα, ἀλλά καί τή νεοσύστατη χορωδία τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως «Ὅσιος Γεράσιμος ὁ Μικραγιαννανίτης» μέ χοράρχη τήν ἀρχιμουσικό κ. Ἐλένη Ἀναγνώστου, πού πλαισίωσε τόσο μελωδικά τήν ἀποψινὴ ἐκδήλωση.

Εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας καί ὄλους ἐσᾶς πού ἦλθατε γιά νά τιμήσετε μέ τήν παρουσία σας τήν ἐκδήλωση καί τόν Ἐπίσκοπό σας.

Καί ὅπως συνήθως λέγω, τό ἔργο τοῦ Ἐπισκόπου δέν εἶναι ἔργο ἑνός ἀνθρώπου, ἀλλά πολλῶν. Καί ὄλους αὐτούς τούς ἀξιούς συνεργάτες μου στόν ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου, κληρικούς καί λαϊκούς, πού ἐργάσθηκαν κάποτε καί πάνω ἀπό τίς δυνάμεις τους ἀπό ἀγάπη γιά τήν Ἐκκλησία καί ὑπακοή στόν Ἐπίσκοπό τους, τούς εὐχαριστῶ θερμά.

Ἡ μεγαλύτερη ὅμως εὐχαριστία καί δόξα ἀνήκει στόν Κύριο τοῦ Ἀμπελῶνος, διότι τό ἔργο εἶναι «οὐ τοῦ θέλοντος οὐδέ τοῦ τρέχοντος, ἀλλά τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ».

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)